

Olomouc dne 20. listopadu 2023

Č. j.: MZP/2023/252/1272

Sp. zn.: ZN/MZP/2023/252/154

Vaše č. j.: 14037/2023

Vyřizuje: Ing. Kamila Kudelová

Tel.: 267 123 804

E-mail: Kamila.Kudelova@mzp.cz

Dle rozdělovníku

Podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru „I/46 Olomouc – východní tangenta (2022)“ na životní prostředí, č. j. KUOK 100139/2022 ze dne 3. 11. 2022 - sdělení k podnětu podle § 149 odst. 8 správního řádu

Dne 20. 10. 2023 obdrželo Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy V (dále jen „ministerstvo“), podnět [REDAKCE] (dále jen „podnět“ a „podatel podnětu“), k zahájení přezkumného řízení podle § 149 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 94 a násl. správního řádu, **závazného stanoviska** k posouzení vlivů provedení záměru „I/46 Olomouc – východní tangenta (2022)“ na životní prostředí, vydaného podle § 9a odst. 1 až 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“), Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem životního prostředí a zemědělství, č. j. KUOK 100139/2022 ze dne 3. 11. 2022 (dále také „Stanovisko EIA“).

Podatel podnětu má za to, že Stanovisko EIA „*je věcně nesprávné a realizace záměru v ochranném pásmu vodního zdroje za podmínek vymezených ve Stanovisku EIA ohrožuje významný vodní zdroj, tj. vodní zdroj [REDAKCE]*“, a namítá jeho nezákonnost, jelikož z hlediska podmínek ochrany zdrojů podzemních vod je nesprávné, nepřezkoumatelné a fakticky vadné. Navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí zahájilo přezkumné řízení, a současně žádá, aby mu v souladu s § 42 správního řádu do 30 dnů ode dne obdržení jeho podnětu sdělilo, zda bylo přezkumné řízení zahájeno, a aby jej informovalo o svém dalším postupu v této věci.

Podle § 149 odst. 8 správního řádu lze nezákonné závazné stanovisko zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Příslušným nadřízeným správním orgánem podle § 178 správního řádu, v souladu s § 21 písm. a) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, je ministerstvo.

Jelikož se ministerstvo v nedávné době zabývalo podnětem společnosti [REDAKCE] k přezkumu v totožné věci (dále jen „předchozí podnět“), mělo k dispozici příslušný spisový materiál, který mu byl na základě výzvy ze dne 1. 8. 2023 Krajským úřadem Olomouckého kraje,

Odborem životního prostředí a zemědělství (dále také „krajský úřad“), předložen dne 10. 8. 2023. Protože podstata důvodů podnětu odpovídá podstatě části důvodů předchozího podnětu, také jejich vypořádání ministerstvem je analogické.

Ministerstvo se znalostí závazného Stanoviska EIA, příslušného spisového materiálu a po prostudování podnětu neshledalo důvody k zahájení přezkumného řízení.

I. Procesní náležitosti

Ze spisového materiálu Sp. zn. KÚOK/53306/2022/OŽPZ/7289 vyplývá, že záměr „I/46 Olomouc – východní tangenta (2022)“ (dále také „záměr“) naplňuje dikci bodu 48, kategorie II, přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí „Silnice nebo místní komunikace o čtyřech a více jízdních pruzích, včetně rozšíření nebo rekonstrukce stávajících silnic nebo místních komunikací o dvou nebo méně jízdních pruzích na silnice nebo místní komunikace o čtyřech a více jízdních pruzích, o souvislé délce od stanoveného limitu (2 km)“.

Oznamovatelem záměru byla společnost Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4.

Záměr je navržen v Olomouckém kraji v k. ú. Bystrovany, Chválkovice, Hodolany, Holice u Olomouce, Týneček a Továř.

Příslušným úřadem k posouzení vlivů na životní prostředí (dále také „proces EIA“ nebo „EIA“) byl v souladu s § 3 písm. f) krajský úřad.

Dokumentace záměru s náležitostmi podle přílohy č. 4 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, zpracovaná autorizovanou osobou [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „Dokumentace“), byla krajskému úřadu předložena dne 18. 5. 2022. Krajský úřad Dokumentaci rozeslal dne 19. 5. 2022 dotčeným orgánům a dotčeným územně samosprávným celkům a zajistil její zveřejnění podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Informace o Dokumentaci byla zveřejněna na úřední desce krajského úřadu dne 20. 5. 2022 a současně v Informačním systému EIA pod kódem záměru OLK912.

V souladu s § 9 odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zajistil krajský úřad zpracování posudku osobou k tomu oprávněnou (dále jen „Posudek“), přičemž zpracováním Posudku byl na základě objednávky ze dne 28. 6. 2022 pověřen držitel autorizace [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Vzhledem k rozsahu Dokumentace byl na základě usnesení krajského úřadu o prodloužení lhůty ke zpracování Posudku podle § 9 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí Posudek krajskému úřadu předložen dne 18. 9. 2022. Zpracovatel Posudku navrhnul vydat souhlasné závazné stanovisko s podmínkami.

Na základě obdržení odůvodněných nesouhlasných vyjádření veřejnosti bylo v souladu s § 17 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nařízeno veřejné projednání. Informace o konání veřejného projednání byla dne 30. 6. 2022 zveřejněna na úřední desce Olomouckého kraje, následně na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků a rovněž v Informačním systému EIA. Veřejné projednání se uskutečnilo dne 14. 7. 2022 od 15,00 hod v budově Krajského úřadu Olomouckého kraje. Z veřejného projednání pořídil krajský úřad

zápis, který v souladu s § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí zveřejnil na internetu (v Informačním systému EIA) dne 4. 11. 2022.

Dne 3. 11. 2022 pod č. j. KUOK 100139/2022 bylo krajským úřadem vydáno souhlasné závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, které bylo zveřejněno v souladu s § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí na úřední desce Olomouckého kraje a v Informačním systému EIA dne 4. 11. 2022. Stanovisko EIA bylo taktéž zasláno oznamovateli, dotčeným správním orgánům a dotčeným územním samosprávným celkům podle § 9a odst. 2 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Zápis z veřejného projednání byl přílohou tohoto stanoviska.

Po posouzení předepsaných legislativních náležitostí došlo ministerstvo k závěru, že **proces EIA proběhl po procesní stránce v intencích zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.**

II. K námitkám podnětu

Podatel podnětu shledává nutnost přezkumu Stanoviska EIA ze dvou základních důvodů, a to skutečnosti, že **záměr zasahuje do ochranného pásma II. stupně vodního zdroje [REDAKCE], [REDAKCE] namísto toho, aby byl umístěn a realizován mimo toto pásmo, a dále způsobu, jakým mají být minimalizovány případné škody na vodním zdroji [REDAKCE] v souvislosti s realizací záměru, který nezahrnuje zajištění náhradního zdroje pitné vody.**

V první řadě je k námitce nezákonnosti Stanoviska EIA v důsledku věcné nesprávnosti nutno konstatovat, že krajský úřad při vydání tohoto stanoviska a stanovení podmínek vycházel z návrhu zpracovatele Posudku jako autorizované osoby, tak jak požaduje zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. Institut „posudku“, jak jej tento zákon zavádí, je nezávislým odborným oponentním podkladem pro účely objektivního posouzení vlivu záměru na životní prostředí a veřejné zdraví a jeho váha v procesu EIA je zásadní.

Podle § 19 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí jsou oprávněny zpracovávat dokumentaci, posudek a vyhodnocení jen fyzické osoby, které jsou držiteli autorizace v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „autorizace“). Odborná způsobilost se prokazuje dokladem o předepsaném ukončeném vysokoškolském vzdělání a dokladem o zkoušce odborné způsobilosti. Autorizaci pro oblast posuzování vlivů na životní prostředí uděluje, prodlužuje a odnímá ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví. Rozsah požadovaného vzdělání a obsah zkoušek odborné způsobilosti pro udělení a prodloužení autorizace je stanoven ve vyhlášce č. 453/2017 Sb., o odborné způsobilosti a o úpravě některých dalších otázek souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí (dále jen „vyhláška č. 453/2017 Sb.“). Z výše uvedeného vyplývá, že z hlediska udělování autorizace jsou na zpracovatele dokumentace i posudku EIA kladeny značné nároky z hlediska odbornosti.

Držitel autorizace je povinen zpracovávat dokumenty podle příloh č. 3, 4, 5, 7 a 9 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí odborně, objektivně a v plném rozsahu, s dodržáním stanovených náležitostí (srv. § 19 odst. 2). Rozsah i odborné podklady pro zpracování posudku

jsou tedy jednoznačně legislativně nastaveny a v daném případě kvalita Posudku odpovídala zákonným požadavkům. Odborná způsobilost zpracovatele Posudku, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] je v tomto ohledu nesporná a ministerstvo nemá důvod pochybovat o jeho nesprávných závěrech či nekvalitním zpracování Posudku.

Je nutné vzít v úvahu, že posudek EIA je v zákoně o posuzování vlivů na životní prostředí zaveden jako nástroj kontroly kvality informací a garance správnosti a objektivitu celého procesu EIA. Úkolem zpracovatele posudku, jako nezávislého kvalifikovaného (zákonem definovaného) odborníka, je prověřit, zda jsou informace předkládané oznamovatelem v dokumentaci úplné a správné, zda k jejich získání bylo použito adekvátních metod atd., a toto expertní posouzení (resp. přezkum) kvality informací je určeno výhradně pro potřeby příslušného úřadu. A pokud krajský úřad při vydání Stanoviska EIA vycházel z předmětného Posudku, není důvod se domnívat, že by Stanovisko EIA bylo věcně nesprávné, resp. nezákonné.

Podatel podnětu rozsáhle namítá věcnou nesprávnost stanoviska EIA, kterou spatřuje mj. v chybně stanovených podmínkách či nedostatečném vypořádání připomínek k Dokumentaci záměru, avšak svá **tvrzení nedokládá žádnými relevantními odbornými podklady**, které by věrohodnost Posudku převýšily a tím závěry předepsaného posouzení v zákonem stanoveném rozsahu vyvrátily. Ve svém podnětu pouze s vlastní interpretací odkazuje na odborné podklady, které byly v procesu EIA rovněž zohledněny. Jedná se o Odborné vyjádření k návrhu dokumentace EIA pro stavbu I/46 Olomouc – východní tangenta, Eckhardt P., červen 2022 (dále jen „Odborné vyjádření“), a Hydrogeologický posudek ve věci posouzení vlivu a provozu plánované stavby silnice I/46 Olomouc – východní tangenta na vodní zdroje společnosti [REDAKCE] v k. ú. Holice u Olomouce, Eckhardt P., květen 2018 (dále jen „HG posudek“).

Ministerstvo nemá důvod se domnívat, že by zpracovatel Posudku odborné podklady uvedené v podnětu zohlednil nesprávně či nedostatečně. Dokladem toho mimo jiné je, že do návrhu podmínek Stanoviska EIA byla zpracovatelem Posudku zahrnuta „kompenzační, respektive ochranně-bezpečnostní opatření“, navržená v HG posudku. Závěr cit. posudku možnost realizace záměru výslovně nevylučuje, upozorňuje však na její možná rizika a doporučuje řadu kompenzačních a ochranně bezpečnostních opatření. Tato opatření byla do Stanoviska EIA převzata. Z charakteru institutu posudku i legislativních požadavků na jeho zpracovatele není důvod pochybovat o odborném vyhodnocení všech uvedených podkladů jak v samotném Posudku, tak ve Stanovisku EIA.

„Účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti.“ (srv. § 1 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí). Stanovisko EIA, v souladu s příslušnými legislativními požadavky, po relevantním procesu EIA, stanovilo, za jakých podmínek je záměr realizovatelný. Taková je role tohoto „objektivního odborného podkladu“ a nelze tedy od procesu EIA očekávat, že by nahrazoval případná navazující řízení v dalších stupních přípravy a povolování záměru.

Závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí vydá příslušný úřad na základě dokumentace, vyjádření k ní podaných, veřejného projednání a posudku ve lhůtě do 30 dnů ode dne obdržení posudku (srv. § 9a odst. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí). Jak již bylo uvedeno výše, posudek zpracovaný autorizovanou osobou slouží jako jeden ze zásadních odborných podkladů, na základě kterého krajský úřad vydává závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. Posudek také zhodnotí podaná vyjádření k dokumentaci. V příslušné legislativě není explicitně stanoveno, zda má příslušný úřad obsah posudku bezvýhradně převzít do svého stanoviska či nikoliv. Náležitosti stanoviska jsou předepsány v příl. č. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, vlastní úvahy jsou pak ponechány na příslušném úřadu, který však má povinnost je do stanoviska uvést. V tomto směru krajský úřad na str. 12 v odůvodnění Stanoviska EIA uvádí, že se ztotožňuje se závěry posudku, což zahrnuje i vypořádání jednotlivých připomínek. Tento postup je v souladu se zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí a s ohledem na nespornou erudici zpracovatele Posudku nemá ministerstvo důvod pochybovat o nesprávném vypořádání vyjádření k Dokumentaci zpracovatelem Posudku, a tím i krajským úřadem ve Stanovisku EIA, což platí také o podatelem podnětu namítaném nesprávném (nezákonném) odůvodnění vyjmenovaných podmínek Stanoviska EIA.

Jako **zásadní** k posouzení zákonnosti Stanoviska EIA považovalo ministerstvo otázku, zda bylo možno vydat k předmětnému záměru souhlasné stanovisko EIA podmíněné splněním předpokladu změny ochranného pásma vodního zdroje, které v současné době není ani projednáváno a návrh na jeho změnu není v kompetenci oznamovatele, či zda měl krajský úřad vydat nesouhlasné stanovisko EIA a až v případě změny ochranného pásma vodního zdroje by mohl proběhnout proces EIA záměru, již umístěného mimo toto ochranné pásmo. Při tom ministerstvo vycházelo z jednotlivých ustanovení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí:

Účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti (srv. § 1 odst. 3).

Z přílohy č. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vyplývá, že jedním z povinných (závazných) údajů Stanoviska EIA jsou *„Podmínky pro fázi přípravy záměru, realizace (výstavby) záměru, provozu záměru, popřípadě podmínky pro fázi ukončení provozu záměru za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace negativních vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví“*. Z toho je zřejmé, že zákonodárce připouští, dokonce přímo požaduje, aby z procesu EIA vyplynula mitigační (zmírňující) opatření, za kterých záměr možno realizovat je. Tato opatření pak musí být převzata do rozhodnutí vydávaného v navazujícím řízení, což je jeden ze základních účelů procesu EIA (srv. např. § 5 odst. 4: *„Posuzování záměru zahrnuje i návrh opatření k předcházení možným významným negativním vlivům na životní prostředí provedením záměru, k vyloučení, snížení, zmírnění nebo minimalizaci těchto vlivů, popřípadě ke zvýšení příznivých vlivů na životní prostředí provedením záměru, a to včetně vyhodnocení*

předpokládaných účinků navrhovaných opatření, a dále návrh opatření k monitorování možných významných negativních vlivů na životní prostředí, nevyplyvají-li z požadavků jiných právních předpisů."). **Vydání souhlasu podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), ke stavbě v ochranném pásmu vodního zdroje ovšem není navazujícím řízením ve smyslu § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. To, co musí vodoprávní úřad brát v úvahu při vydávání uvedeného souhlasu, stanoví § 17 odst. 6 vodního zákona.**

Vodoprávní úřad příslušný ke změně ochranného pásma vodního zdroje vydal k Dokumentaci souhlasné vyjádření za podmínky respektování navržených opatření v Dokumentaci, mj. „na základě navržení náhradního vodního zdroje [redacted] provést úpravu hranice stávajícího ochranného pásma II. Stupně vodního zdroje [redacted] tak, aby jím posuzovaný záměr neprocházel, případně upravit podmínku zákazu výstavby jiných staveb než zařízení souvisejících s jímáním, čerpáním a úpravou podzemní vody tak, aby se netýkala záměru“.

Vodní zákon v § 30 odst. 8 zakazuje provádět pouze činnosti poškozující nebo ohrožující vodní zdroj. Krajský úřad na základě posouzení vlivů záměru na životní prostředí neshledal žádné významné negativní vlivy na vodní zdroj [redacted] a jeho ochranná pásma, které by vylučovaly umístění záměru (za předpokladu splnění podmínek vyplývajících z odborných podkladů včetně vyjádření obdržených v rámci procesu EIA), a došel k závěru, že je možno upustit od uložení povinnosti vybudování náhradního (záložního) zdroje vodního zdroje [redacted] jako kompenzačního/ochranného opatření. V tomto smyslu formuloval podmínku č. 7 Stanoviska EIA.

Po posouzení všech okolností došlo ministerstvo k závěru, že daná podmínka č. 7 Stanoviska EIA byla krajským úřadem stanovena jako nadbytečná, neboť se jedná o povinnost vyplývající z platné legislativy, a není ji tedy nutno jako takovou ve Stanovisku EIA uvádět, tak jako v něm např. nejsou promítnuty další zákonné povinnosti na úseku jiných právních předpisů. Navíc je tato podmínka nevhodně (nelogicky) umístěna mezi podmínkami ukládajícími povinnosti oznamovateli. Nicméně tyto nedostatky nezpůsobují nezákonnost Stanoviska EIA.

Dokumentace záměru pravdivě uvádí, že umístění záměru do ochranného pásma vodního zdroje [redacted] je v rozporu s právním stavem dané lokality (opatření obecné povahy), a nastiňuje možné řešení tohoto střetu spočívající v úpravě rozsahu ochranného pásma vodního zdroje nebo změně ochranných podmínek, jež mohou být provedena jen v souladu s platnou legislativou, zejména pak s vyhláškou č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a další opatření vodoprávního úřadu a dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu, ve znění pozdějších předpisů. V tomto smyslu byl záměr také posouzen a příslušný vodoprávní úřad za předpokladu navrženého vyřešení této kolize v Dokumentaci realizaci záměru ve svém vyjádření nevyloučil. Splnění navržené podmínky č. 7 Stanoviska EIA, tedy povolit úpravu hranice stávajícího ochranného pásma II. stupně vodního zdroje [redacted] tak, aby jím posuzovaný záměr neprocházel, je pouze v kompetenci tohoto úřadu, nikoliv oznamovatele. Jestli své případné povolení vodoprávní úřad podmíní vybudováním

náhradního vodního zdroje [REDAKCE] bude již předmětem samostatného vodoprávního řízení, aniž by daná podmínka č. 7 musela být závazně uložena ve Stanovisku EIA.

Jak bylo uvedeno výše, stanovisko EIA má být objektivním odborným podkladem pro navazující řízení, a v tomto směru byl jeho účel naplněn. Záměr byl posouzen tak, jak byl v Dokumentaci popsán (navržen), tedy za předpokladu vyřešení existující kolize ochranného pásma vodního zdroje a umístění záměru. Analogicky lze tuto situaci obecně přirovnat k existenci souladu záměru s územně plánovací dokumentací. Nesoulad záměru s územním plánem nikterak nebrání posuzování EIA záměru. V praxi je tento postup naprosto běžný. Souhlasné stanovisko EIA nelze zkonsumovat v případě nesouladu záměru s územním plánem, stejně jako **předmětný záměr nebude možno realizovat v případě střetu jeho umístění v ochranném pásmu vodního zdroje**. Není však důvod bránit jeho posouzení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí při nastavení určitých podmínek, jak tento zákon umožňuje (srv. § 5 odst. 4).

Dle informací uvedených v podkladech a Stanovisku EIA i z vlastní praxe je ministerstvu známo, že v minulosti proběhlo několik jednání mezi oznamovatelem záměru a společnostmi [REDAKCE] [REDAKCE] ve věci vybudování záložního vodního zdroje [REDAKCE] takže případné vyřešení daného střetu není nereálné. Ani v tomto smyslu neshledalo ministerstvo nezákonnost Stanoviska EIA.

Ve svém vyjádření k Dokumentaci ministerstvo z hlediska ochrany vod konstatovalo, že záměr je ve střetu zájmů ochrany vod a stávajících vodních zdrojů a jejich ochranných pásem. Dále, v souvislosti s navrhovanou realizací průzkumných vrtů jakožto náhradních zdrojů podzemních vod v případě ohrožení jakosti či znehodnocení stávajících zdrojů, upozornilo na povinnosti vyplývající z povolení k nakládání s vodami pro odběr podzemních vod, kdy náhradní zdroj podzemních vod musí splňovat příslušné kvalitativní i kvantitativní požadavky. Vyhodnotilo, že nebyly uspokojivě vyhodnoceny vlivy záměru na stávající zdroje ani způsob jejich plnohodnotné náhrady z hlediska principu předběžné opatrnosti. V tomto smyslu uvedlo, že navržená varianta záměru je v přímém střetu s účelem zákona o vodách.

Ministerstvo se s vypořádáním svého vyjádření ve Stanovisku EIA na str. 28 a násl. ztotožňuje, když krajský úřad zejména odkázal na povinnosti a pravomoc vodoprávního úřadu, jak již ministerstvo uvedlo výše u námítky Rozporu s vyjádřením vodoprávního úřadu. V klíčových podkladech procesu EIA (Dokumentace a Posudek) byla rizika vlivu záměru na vodní zdroj vyhodnocena jako nízká a velmi málo pravděpodobná a krajský úřad při vydání Stanoviska EIA z těchto závěrů správně vycházel a stanovil podmínky pro „bezpečnou“ realizaci záměru. Za takových podmínek ministerstvo neshledalo namítaný rozpor.

Dle § 30 odst. 8 vodního zákona je v ochranném pásmu I. a II. stupně zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, jejichž rozsah je vymezen v opatření obecné povahy o stanovení nebo změně ochranného pásma. Toto ustanovení tedy vytyčuje pravomoc vodoprávního úřadu konkretizovat činnosti poškozující nebo ohrožující vodní zdroje a v opatření obecné povahy je omezit či zakázat.

Vodní zákon počítá s možností provádět stavby v ochranném pásmu vodního zdroje (dále také „OPVZ“). Tato skutečnost je zakotvena v ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) tohoto předpisu, tj. když vodoprávní úřad vydává souhlas ke stavbám v OPVZ. Uvedené ustanovení tedy nepředpokládá, že výkon určitých činností má být vázán na souhlas jiných subjektů. Zejména s ohledem na zákonem stanovenou formu vymezování OPVZ opatřením obecné povahy, které má účinky erga omnes (tj. vůči všem), není žádoucí podmiňovat výkon určitých činností kladným stanoviskem soukromého subjektu.

Zmocňovací ustanovení § 30 odst. 8 vodního zákona rovněž nepředpokládá, že opatření obecné povahy bude stanovovat výčet určitých činností a tyto podmiňovat kladným stanoviskem. Naopak, zákonný text předpokládá, že opatření obecné povahy stanoví taxativní výčet činností, které jsou zakázány.

To koresponduje s rozhodnutím č. j. 570/541/01/Vy, vydaným dne 30. 4. 2001 ministerstvem jakožto odvolacím orgánem. Odvolací orgán posuzoval změnu předmětného OPVZ II. stupně společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] mimo jiné zákaz nové výstavby na území ochranného pásma, jež nesouvisí s výstavbou zařízení souvisejících s jímáním, čerpáním a úpravou vody. Ve svém rozhodnutí odvolací orgán konstatoval stanovení omezených a zakázaných činností v ochranném pásmu a možný negativní vliv na vodní zdroj a následně uvedl, že realizaci staveb je vždy nutno posoudit individuálně, tj. zda může či nemůže negativně ovlivnit předmětný vodní zdroj, a to jak v rámci územního řízení, tak i v rámci stavebního řízení, resp. v rámci správního řízení o udělení souhlasu vodoprávního orgánu podle § 17 odst. 1 písm. e) vodního zákona.

Z výše uvedeného vyplývá, že podmiňování výkonu některých činností kladným stanoviskem jiných subjektů se jeví ve vztahu k § 17 vodního zákona nejen jako nadbytečné, ale s ohledem na formulaci ustanovení § 30 odst. 8 a 10 vodního zákona též nad rámec zákona.

Dále je nutno podotknout, že dle závěrů „stěžejního“ HG posudku ve věci posouzení vlivu a provozu plánované stavby silnice I/46 Olomouc-východní tangenta na vodní zdroje společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] v k. ú. Holice u Olomouce v OPVZ není realizace záměru zcela vyloučena, ale jako nezbytné kompenzační opatření je v něm uvedeno vybudování záložního zdroje pro společnost [REDAKCE] [REDAKCE] pro případ plné náhrady možného negativního ovlivnění zdroje v souvislosti se stavbou nebo extrémními či nepředpokládanými jevy. Vybudování záložního, náhradního či jakéhokoli jiného zdroje ale nelze podřadit pod opatření obecné povahy, které má sloužit k ochraně vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti vodního zdroje. **Pokud nebude zajištěna účinná ochrana zdroje, pak ani věcně příslušný vodoprávní úřad nebude moci v navazujícím řízení vydat kladné stanovisko ke stavbě „I/46 Olomouc – východní tangenta (2022)“, a to ani v případě vybudování záložního zdroje.**

V této souvislosti je ministerstvu aktuálně známo, že Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství (jakožto příslušný vodoprávní úřad), požádal dne 21. 9. 2023 Českou geologickou službu o odborný názor ve věci případné změny předmětného OPVZ a expertní posouzení příslušných hydrogeologických podkladů.

Okolnosti pro zahájení přezkumného řízení v dané věci, uvedené podatelem podnětu, shledalo ministerstvo jako nedůvodné.

III. Závěrečné shrnutí:

Ministerstvo po důkladném seznámení se s příslušnými podklady a zjištění skutečného stavu věci **neshledalo důvod pro zahájení přezkumného řízení týkajícího se předmětného Stanoviska EIA, neboť toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy.** Při jeho vydání krajský úřad dodržel požadavky zákona o posuzování vlivů na životní prostředí z hlediska obsahu závazného stanoviska i jeho formální stránky, rovněž dodržel základní zásady činnosti správních orgánů, neboť v rámci procesu EIA shromáždil veškeré nutné podklady pro vydání Stanoviska EIA a tyto řádně vyhodnotil s ohledem na požadavek zjištění skutkového stavu věci tak, jak je tento nutným pro vydání závazného stanoviska dle cit. zákona. Zjištěné věcné nedostatky, zmíněné výše, nezakládají nezákonnost Stanoviska EIA ani celého procesu EIA. Podnět k zahájení přezkumného řízení tak shledalo ministerstvo nedůvodným.

Podle odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007: „Přípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou soud odmítne jako nepřipustnou (§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s.ř.s.)“.

Ing. Tomislav Střelec, CSc.
ředitel odboru výkonu státní správy V
podepsáno elektronicky

Obdrží:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Na vědomí:

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc

Ředitelství silnic a dálnic ČR
Na Pankráci 546/56
140 00 Praha 4